

ga je pa vendar grozne smerti otela. Kaj je bilo v jedilu? Toliko strupa — rumenega arsenika — da bi bilo zadostilo petero ljudi ob življenje pripraviti. Uročnik tega hudodelstva je bil lastni tast Matevža Č.; zakaj da je pa to storil, se še ne vé prav. Zagrabili so pa hudobnika prece, ter ga c. kr. okrožni sodni v Celji izročili. J. Š.

Iz Mirne na Dolenskem 2. julija. J. R—č. Od več strani naprošen, naj bi naznanil, kako letina pri nas kaže, povém „Novicam“ sledeče: Ne le pri nas, hvala Bogu! temuč tudi v vseh bližnjih farah žito dober pridelk obeta. Terta je bila enmalo pozebla, pa je spet odgnala, tako, da zdaj prav lepo stoji, ravno tako tudi turšica; fižol je enmalo suša zamudila, zgodno vsajen je veliko lepši od kasnejega; lansko leto je pa ta lepši bil. Sadja bo malo pri nas zunaj orehov; v družih krajih, kakor v Buči in Velikočerniških gorah so hruške in češplje polne. Ječmen smo že poželi 22. junija, pšenico in rež bomo prihodnji teden. — Včeraj popoldne je toča hudo razsajala v št. Ruperški in v Velikočerniških gorah; škoda se lakko ceni na več tisuč gold.; tako strašno je v nekterih krajih tersje pobila, da več let ne bo rodilo, tudi kos nogradov je vzela; celó turšico je tam pa tam blizo gore zlo otepla. Kjer so priderli hudourniki s hriba, so vzeli tudi pokošeno senó. Reveži, kaj bojo počeli, katerim je huda ura vzela vés pridelk! Ravno v ti hudi uri je trešilo tudi na polji, ko sta neki mož in žena mervo nakladala na voz; ženo je ubilo do smerti, moža pa so vendar spet obudili k življenji.

Novičar iz raznih krajev.

Da bi se slabi dohodki nekterih učnikov v ljudskih šolah po kmetih poboljšali, se zamore po dovoljenji ministrskem učnina (šolski dnar) povikšati in to plačilo tako ustanoviti, da perve tri šolske leta se za otroka za vsaki teden odrajtuje 2 kraje., za druge tri leta pa 3 kr. — V kateri koli dunajsk politisk časnik človek pogleda, ne nahaja na prvi strani med tistimi spisi, ki „zvonec nosijo“ (Leitartikel), že dolgo nič družega kot od te in une „banke“ in od te in une „železnice“; vidi se, da je suša tudi na političnem polji. — Za spodobni sprejem in gostovanje natoroznancev in zdravnikov, ki se bojo snidili mesca septembra na Dunaji, je nek 20.000 gold. določenih. — Dunajski žitarji so iz Odese zvedili, da francozka vlada nakupuje ondi sila veliko rusovskega žita, ki bo nadomestovalo domači pridelk. — Dunajčanje ne tožijo po krivici čez dragino — pravi neki dunajsk časnik — al še veliko bolj se smejo pritožiti Francozi, ker v Parizu velja kilogram (poldrugi funt) naj boljšega mesa 2 franka in 3 centime, to je, blizo 48 kraje., kilogram kravjega mesa 1 frank in 54 centimov, telečjega 1 fr. in 99 cent., koštrunovega 1 fr. in 86 centimov. — Tudi dragina ima svoje dobro; namesto da se pošilja domač dnar v ptuje dežele za ptuje blago, ostane doma in se kupujejo domači pridelki. Očitno se vidi to pri tistem penečem vinu, ki ga delajo v Šampanji na Francozkem in se drago po svetu prodaja pod imenom Šampanjca (Champagner). Tri leta sèm se ga na Dunaji vsako leto manj spečá. Iz colnih zapisnikov se vidi, da leta 1853 ga je prišlo na Dunaj še 150.000 steklenic (flašk), leta 1854 le 70.000, in lani še 40.000 ne. Namesto te ptuje penine se je popilo več domače, ki jo delajo na Ogerskem, Avstrijanskem itd. — Čedalje verjetniše je, da se bota cesar avstrijanski in francozki letos kjesnidila, čeravno mesto shoda še ni znano. Politikarji, ki hočejo vse na drobno vediti, terdijo, da to ni le znamenje posebnega prijateljstva, temuč še kaj več, ker nedavnej sta tudi car rusovski in kralj pruski skupej bila. Koliko je resničnega nad tem ugibanjem, gotovo časnikarji sami ne vejo. — Cesar Napoleon je kardinalu Patrizzi-u, ki je pri kerstu njegovega sina namestoval sv. očeta papeža, podelil veliko, v briljante ukovano svetinjo reda „častnega legijona“, in

bo poslal papežu v spomin krasno, iz naj dražjega sevreškega porcelana narejeno kerstno kapelico. — V deržavnem zboru angležkem je unidan lord Lyndhurst od ministrov terjal, naj razodenejo zboru zadeve laške; minister Clarendon je odgovoril, da to ne more biti, dokler obravnave niso dognane, in je pristavil le to, da angležka in francozka vlada ste napolitansko vlado resno opomnile, naj vpelje potrebne preuredbe v svoji deržavi, in da angležka vlada je nagovorila tudi francozko in avstrijansko, naj nju armade zapusté papeževe dežele; napolitanska vlada takrat še ni nič odgovorila, francozka in avstrijanska vlada pa ste rekile, da ste pripravljene to storiti, kakor hitro bo le papeževa vlada neke pogoje spolnila. — Za gotovo se pripoveduje, da Moldava in Valahija se ne bote zedinile v eno deržavo. — Poslednji čas se sila veliko rokodelcov iz Nemškega preseluje na Rusovsko; samih mizarjev se je nek unidan blizo 400 iz Berolina na Rusovsko podalo, tako, da sedaj tam teh delavcev prav zlo pomanjkuje.

Oglas od Soče.

Bi rad, prav rad, prijatel, tvojo slavo
Slovencem, kakor ti želiš, zatrobil;
Tako bi za te čast, za svojo glavo
Pa lavor nezvenljiv pri njih zadobil,
Al kar odrekel Bog mi vince zdravo,
Je Pegazu nakrat kopita zdrobil;
Ki tešč po Elikonskem griču blodi,
Ne more tebi peti, hud ne bodi!

„Napenjaj, rekel boš, ko drugi strune,
Jim treba ni krepčavnega poliča;
Vse vprek slavé, kokoši in kopune
Dekleta vmes župana in beriča.
Ko čul bi iz loga ptičic mile kljune,
Glasí se sladka pesem strun grabiča.“
Prijatel, kdor če vredno nam zapeti,
Si mora z vincom prej serce ogreti.

Dokler le z vodó vira Ipokrene
Gasil si bodem neprijazno žejo,
Ne bom zapel ti pesmi zaželjene.
Ker strune nikdar skušat' Muz ne smejo,
Je pevcu nektar vince prave cene,
Ta dá domišlii nebeško rejo;
Potem zapoje pesem brez opora,
Potem šumi iskreni tok govora.

Omerla se zbudi pesniška žila,
Se vnovič vžgè nadušja iskra sveta,
Spet pevca zdaj derví stvarjenja sila,
Ki nove mu zelene vence spleta.
Al kjer je krepka terta usahnila,
Potihne pesem, sladko prej zapeta;
Zastonj si reve Pegaza sedlajo,
Jim slabe strune več glasú ne dajo.

Ko v vincu, hotel Bog! se milodragih
Nebeških plamočutov pa napijem,
Ne bom zamolčal dik mi vedno blagih;
Ti bom zapel z nadušenim izlijem
V jedernih stihih in ne krasa nagih.
Poprej ti, ljubček, čela ne ovijem.
Za zdaj pa le prevdari, modra glava:
Da voda pevcem ni nikakor zdrava!

F. Z.

Stan kursa na Dunaji 7. julija 1856.

Obligacije državnega dolga	5 %	84 1/4 fl.	Esterhaz. srečke po 40 fl.	68 1/2 fl.
	4 1/2 %	74 „	Windšgrac. „	20 „ 23 1/4 „
	4 „	66 „	Waldštejn. „	20 „ 25 „
	3 „	50 1/2 „	Keglevičeve „	10 „ 10 1/2 „
	2 1/2 %	42 „	Cesarski cekini.	4 fl. 48
Oblig. 5% od leta 1851	B 89	„	Napoleondor (20 frankov)	8 fl. 2
Oblig. zemljiš. odkupa 5%	86 1/2 „	„	Suverendor	14 fl.
Zajem od leta 1834 . . .	240 1/2 „	„	Ruski imperial	8 fl. 17
„ „ 1839 . . .	121 3/4 „	„	Pruski Fridrihsdor . . .	8 fl. 20
„ z loterijo od leta 1854	106 1/4 „	„	Angležki suverendor . .	10 fl. 5
„ národni od leta 1854	85 5/8 „	„	Nadavk (agio) srebra:	
			na 100 fl. 3 3/4 fl.	